

Momci na brod u Maloj sceni i Petar Pan u ZeKaeM-u

PIŠE Bojan Munjin

'Momci na brod' u režiji
Snježane Banović

Šarm i kako ga steći

Dvije predstave koje na juriš osvajaju svojim optimizmom i radošću

DVIJE nepretenciozne predstave na kraju godine unijele su malo veselja u hrvatsku kazališnu stvarnost koja, po običaju, ne izgleda baš ružičasto. Prva od njih je 'Momci na brod' u režiji SNJEŽANE BANOVIĆ i produkciji zagrebačke Male scene, a druga je 'Petar Pan' ljubljanskog redatelja ROBERTA WALTLA u Zagrebačkom kazalištu mladih. 'Momci na brod' napravljeni su prema istoimenoj opereti IVANA ZAJCA, praizvedenoj 1863., kojom se željelo obilježiti stotinu godina od smrti velikoga kompozitora, a 'Petar Pan' je moderna verzija slavne bajke J. M. BARRIEJA iz 1904., nastala u obradi čitavog niza neobičnih suradnika ZeKaeM-a.

Dominantni šarm predstave 'Momci na brod' u tome je što je realizirana u suradnji s Muzičkom akademijom u Zagrebu: pokušajte zamisliti veselu operetu koja pršti od mladosti i koja se igra u prostoru veličine neke prostranije dnevne sobe u koju su se natiskali kompletan orkestar, glumci i publika. Taj polet mladosti razgalio je sve prisutne, a svirači i pjevači na pragu profesionalne zrelosti napravili su od staromodne muzičke partiture silno duhovitu temu, poigravajući se klasikom, današnjim vremenom i samima sobom. Predstava je pokazala kako jedna vremesna forma ne mora obavezno podsjećati na muzej i da nešto iz 19. stoljeća ne mora nužno mirisati na naftalin, nego da su snaga i vrijednost mladalčke imaginacije u tome što oživljavaju stare udove, preskaču stoljeća i igraju se sa svime što dohvate. Redateljica Snježana Banović o tome kaže: 'Ova predstava preko tih mladih izvođača vodi dijalog s prošlošću, a u sadašnjosti predstavlja stanovitu diverziju u sistemu; jedna opereta iz 19. stoljeća postavljena je u dječjem kazalištu i radena je po sistemu *workshopa*, a ne onako kako bi se radila glazbena predstava. Najvažnije od svega jest da predstava pršti od radosti, što je u hrvatskoj kulturi postalo gotovo zabranjenom kategorijom.'

Isto vrijedi i za predstavu 'Petar Pan', koja nije napravljena kao klasična, infantilna bajka, nego kao današnja fantazija, igra u dvorištu, koja računa s tim da bude šašava koliko i mudra, da bude za djecu ali i za odrasle, da bude za tebe ali i za mene. Ili kako napominje redatelj Waltl: 'Glavnu liniju čine Petar Pan i izgubljeni dječaci, ali glavno pitanje je što znači imati majku, a što znači imati oca.'

Osim redatelja, predstavi je pomogao čitav niz autentičnih i osobenih umjetnika: adaptaciju romana napravio je IVOR MARTINIĆ, dramaturziju IVICA BULJAN, za koreografiju se pobrinula SELMA BANICH, a za kostime ANA SAVIĆ GECAN, scenograf je JEAN-GUY LECAT koji je godinama surađivao s legendarnim PETEROM BROOKOM, autorica songova je književnica OLJA SAVIČEVIĆ IVANČEVIĆ, a glazbu na sceni proizvodi osobno NENAD KOVAČIĆ. Tako predstava funkcionira kao fascinantni vizualni doživljaj, kao lucidna muzička kutija i kao romantična priča koja nas podsjeća na djetinjstvo i oguljena koljena. Ansambl čine ZeKaeM-ovi glumci koji, što god igrali i koliko god godina imali, u dječjim predstavama glume više nego sjajno. Tako Zvončicu glumi DORIS ŠARIĆ KUKULJICA, a morskog sirenu URŠA RAUKAR, glumice koje u istom kazalištu igraju već tridesetak godina, ali u dječjim ulogama i dalje umiju iskopati i zrnice vlastite, dječje naivnosti. Petar Pan je VEDRAN ŽIVOLIĆ, Wendy ANJA ĐURINOVIĆ, a Kapetan Kuka FRANO MAŠKOVIĆ.

U ovim predstavama nećete naći ništa scenski grandiozno ili briljantno estetski dotjerano, ali obje će vas na juriš osvojiti svojim optimizmom i radošću – i to je u ovom slučaju jedino važno. ■